London. BL. Add. 19967 fol. 267r

ep̄s p̄cepit inthronizare p̄clū qđ etiam roma
ni ep̄i cęleſtini litterę firmauer̄· quas ad cyrillū
alexandrię deſtinauit ep̄m· & ad iohannē antioche
nem· & rufū theſſalanicenſē· docens quia nihil
p̄hiberet alterius ciuitatis exiſtentē ep̄m· in aliā
ꝯmigrari. Inthronizatus igitur p̄clus· exequias
maximiani corporis cęlebrauit de quo tēpus eſt
ut pauca dicamus· xi·

Proclus ab aetate prima lector fuit apud docto
res tam̄ obſeruans· ęlator quidē rethoricę. Qui
dū ad p̄fectā uenisset aetatē· plerūq; cū attico
erat ep̄o· exceptor ſermonū eius & dū p̄ficeret
ab attico diaconus ordinatur· poſtea p̄sb̄r a ſiſinnio
uero cizici ꝯſecratur ep̄s· haec equidē ei p̄mitus
p̄uenerūt· poſtea thronū ꝯſtantinopolitanę ſortitur
ęcclę. Erat enī uir morib; optimus & ab attico
utilit̄ eruditus· om̄ia eius imitabatur ſ; iuſto pacien
tia potior apparebat. Et ille quidē hereticis ſe ter
ribilē oportune monſtrabat iſte ů omnib; mitis
erat & ſic eos potius quā uiolentē flectere nite

runt barbaris· enarranda ſ̄. Dux enī eorū nomine
rugas fulmine p̄cuſſus interiit ſecutaq; peſtis
maximā partē eorū hominū interemit. Et non
ſolū hoc ſuffecit· ſ; etiam ignis de cęlo deſcendens.
plurimos q̇ uidebant̄ remanſiſſe conſūpſit.
Quę res barbaros in formidine magna conſti
tuit. n̄ ſolū q contra gentē romanorū fortiſſi
mam leuare p̄ſūpſerant ſ; quia ſic eos a forti
dō̄ iuuari ꝯſpiciebant. Tunc enī p̄clus ep̄s de p̄phe
tia hiezechiel corā ęccłā faciens ſermonē decolla
ta ſalute· ab omnib; ē laudatus. Cuius p̄phetię·
uerba ſ̄ haec· Et tu fili hominis p̄pheta in gog
principe ros moſoch & zobal· Iudico enī eū mor
te & ſanguine· & imbre diluuii· & lapidibus
grandinis· & ignē & ſulphur pluā ſup eū· & om̄s
q̇ cū eo ſ̄. Et poſt pauca. Et ſcient q ego ſū dn̄s.

Igitur imp̄r ſuā manſuetudinē· & alia xiii·
plurima p̄ſtitit dſ· quorū unū illud ē. Erat ei
filia ex eudochia nomine eudoxia· hanc ualenti
nianus ꝯſobrinus eius heſperiarū partiū ab eo

MSS. No. Add 19967
Folio 267
Order No. 9251437

batur· nullā heresē fatigare uolens· in hac parte
theodosiū imitatus imp̄rem. Ille nāq; iudicabat
contra culpabiles imperiali ñ uti potestate· hic
autē paruipendebat siquis de dō ñita saperet
sic ipse. In his igit̄ etiam imp̄ laudabat eū· cū
& ipse ueros sacerdotes imitaret̄ & nequaquā
p̄seq̄ uolentes admitteret. Ego tam̄ presūpti
ue dico· quia mansuetudine om̄s ueros sacer
dotes uicerit. Ob quā causā hostes suos extra
belli certamina subiugabat· sic ostenditur in
iohanne tyranno· & facta post hoc p̄ditione
Post interitū nāq; tyranni xii. / barbarorū.
barbari quos ille contra romanos suū euocaue
rat in auxiliū parati erant romanorū fines in
uadere· haec audiens imp̄ consuete hanc solli
citudinē dō cōmisit & orationib; occupatus.
cito p̄meruerit q̄d quęsiuit. Quę enī puene

factus imp̄ petiit uxorē. Cūq; theodosius annuis
set· cogitabat in medio quodā itineris loco nup
tias celebrare. Placuerat q; ut thessalonicā am
bo uenirent. Int̄ haec nuntiauit ualentinianus
ne fatigaret̄ theodosius. Ipse enī uenturū se
cstantinopoli cōp̄misit. Cūq; ḡ partes mouisset
hesperias· cstantinopoli uenit ad nuptias. Quib;
celebratis· cs̄ulatu isidori & senatoris uxore sup
ta reuersus est. xiiii.

Nonmulto post ep̄s p̄clusos q̄ p̄pt̄ iohannis de
positionē segregabant̄ ęccłę restituit sapientiaq;
sua eorū tristiciā mitigauit hoc modo. Corpus
enī iohannis in cumanis sepultū tricesimo quin
to anno post depositionē constantinopolim
iubente imp̄re rogauit & publice deuulgatū
in ęcłā ap̄torum· multo honore recidit. Q̄d ac
tum est sexies decies cs̄ulatu theodosii septima

The British Library

London BL. Add. 19967, fol. 267r